

ЗАМОН ЯХШИ-ДА, АЙЛАНАЙ!!!

ХИКОЯ

БУГУН янги арафаси ёмасми, такси топиш жуда юйин бўлди. Обидикон ана сўрга машина топиб, волидай муҳтамами, хотинни ўтказиб воқсалашди. Узоңдан ранг-баранг чироқларга кўйилган воқсаланинг муҳташам биноси кўриши билан кампир пирибди: йигъон бошлади.

— Да ойи, тагин ниматга йигъалсиз? — содинги ўринидан ўтирган Обидикон онаси — Нусрат хола томонга ўрниди. Неварамни соғиниди, янги Йилин у билан бирга иутаман, дедигиз, ўзбек дедик. Мана, прик соғандан кейин поезд жиҳайди. Олган совга-саломининг бўлса бутун бир районга етади.

Нусрат хола индамас, тиззасига юйуб олган настакон ту-туни багриб босбом, узичи кўрсаниди.

— Ойи, бирон имадади ҳазори олайсанисми? — гапга арапашди келини бола. Нусрат холанинг ўзи уни шундай деб атарди. — Ҳеч имадади ҳазори оламан. Содиконкон телеграмма берганини. Сизни уюқолада кутиб олади. Кўнглигиниз тўйчилик, ўйниб ўйлид кетавермайсанми?

— Кўнглигум тўй ҳалим, — Нусрат хола узоқ сунгтидан сўнг кўнгли ёрди, — воқсанни кўрбиди неварамни изуттанини ёсими тушни нетди. Ўзинглар ён бердинглар, бўлмас, болагиман Мирзаҷӯлдув дашт-бёбонда юрмай ҳозир иссиқини багримда ўтирган бўларди! Нина, Қишлоқ ҳужалик институтини битиргани бўлса шундай Тошнингиз азимда унга иш тоғлимасиди. Мирзаҷӯлдув бораман, деса иккенинг ҳам индамид қолавердингари! Вой тобеа-ёй, одам ҳам ўз фарзандига шундай бемоҳр бўладими?

Обидикон ҳам, келини бола ҳам индашмади. Ву — оиласадиги зиг нозини гап мавзуи эди. Агар шу тоша Обидикон ёки келини бола бир оғиз гап айтса Нусрат холадан балога колади. Узарнинг гуноҳи шуни, Содиконкон институтини битиртиб Мирзаҷӯлдув кетаётганида олиб қолишимаган. Очиги, олиб қолишига ҳарзан ҳам ицилимаган. Содиконконинг юйуб кеттанига яром йилдан ошиди, кампирин гина-кудурати ҳалигача тамом бўлмайди. Охир, «янги Йили» неварам билан кутаман» деган гап чицидиyo, ёр-хотиг «ён гуноҳларини ювши учун дархол рози бўлишиди. Тайберағларни ишлари кизин кетди. Кампир: «Содиконкон бехи муррабони яхши кўрарди» деб, атаги муррабо пинидри, иккни тандир ёрдик патир ёрди, бир неча даста цатлама киди. Ҷази пишириб олди, «неварамини юртни ери даёт экан» деб бир чомедони, иккита тугун, ёнида бир секта юк билан Мирза-

ҷӯлга кеттиги.

Обидикон билан келини бола «бо ташвиш исроини эканини ётиб билан тушунтириди. Мирзаҷӯлдувни отигани та-вакилини яйтишиди.

— Ўзбек, болаларим, нима десанглар дентлар, лекин, ўзимга

кўйуб беринглар — кампир оёқ тираф туриб олди. — Раҳматлини билади билан хам Мирзаҷӯлдувга от-аврада боргалимиз, ётии кун йўл юриб, кўзлаган манзулга етолмай қайтиб келганини. Ушанда сувонса ўтирганини, яхши-хий, овқатсан қолганини дали-ҳали кўз олдиди...

— Ойи, ахир бу зо зо олдин эди-да...

— Чўз; барни оир чўл-да!

Такси доенглаби кирбо келини ҳаммалари юкларни кўтариб перроига чишиши.

— Келини бола, Содиконконга дилгом бергансиза? — Нусрат хола билиб туриб ляга сўради.

— Верганиман, ойи, берганиман. Содиконкон сизни перронда кутиди.

Кампир ўтли, келини билан ҳайрлашаркан яна куз ёши килиди. Ойи, неварантси олдида жудалам цолиб кетманд, биз жутамиш!

Поеzd йўлга тушди. Нусрат хола вагон сўнисидан ташарини шундай кўлиб жеди. Жаёлга толди. Куз олдида ҳамиши кулиб турадиган Содиконкон. Мана у Мирзаҷӯлдувни воқсалада бувиси. Иккита чишини. Куз ёйла бола бечорланни...

Нусрат хола ўтлайдан ҳам Содиконконни яхши кўрарди. Жоннини эди у. Туғлибидани, бувиси унинг атрофида гирда-кашалан, тонганини олдига юйиги, юни-тараған, сийла-спайлаган. «Итга ютирганимдам, тулуг тутримадим» деган нацъ ҳам аслида Нусрат хола билан невараси хусусидан тўқиннига.

Мана шу ёши ноктада ўтди ётди. Унинг ўтирганига Мирзаҷӯлдув даштида! Ўзбек, мурдур билан Нусрат хола Мирзаҷӯлдувни тушширига ёрдамлашни келганди ҳам Нусрат хола Мирзаҷӯлдувни тушширига чишини.

— Айланай, биз ахир раҳматни чолим билан бу ерга этии куни деганда аранг еттигай келган эдик. Йиглишабтган бўлмансига таглини.

— Йиглишабтганим йўқ, хола, Мирзаҷӯлдув дегани шу ер. Би-

летнинг ҳам шу жойгача. — Преводник аёл оғиз чомедони вагон сўнисидан сўрга узбиг. ерга олди. — Бирон киши кутиб олмаса юнингни сири экани — юйшиб кўйди у.

— Кутади, кутади, ҳазори олмайтган айланай, неварам кутади.

— Нусрат хола преводник аёлга қайта-қайта ташаккур айтиб, перондаги олдимлар орасидан кузни билан неварасини изларди. Перон газзум эди. «Келини бола, қайси ҳагонда кел-ётганини айтмаган экани-да, Содиконконнагонимагон излаб юрганинг ушҳадиган» — деган фикр ўтди унинг кўнглигидан. Уни Мирзаҷӯлдув олиб келган деган кетгизи билан перон бушаб олди. Содиконкондан ҳамон дарак ўзбек. Катта чомедон, иккита тугун, яна бир секта билан Нусрат хола нима қилишини, қавқа-қа боршини билмай нараҳ туради. Шу палла унинг ўтига ёшшина бир жуйи ютириб келди. Нусрат хола: «Содиконконни бир иши чирип келган бўлса кутиб олгани кўзлида ишлайди.

— Кутади, кутади, ҳазори олмайтган айланай, навараси кутади. — Нусрат хола ўтирган Катя ўринидан турди, — мен ҳаммаминсони олниш бўлди котган меҳрибони Нусрат хола саломатликлари учун кўтарасан, дейман! Ҳамма гур этиб ўринидан турди. Нусрат хола ҳам ўринидан турди. Бир нафас хикоятни таҳтига.

— Болаларим, ҳозирги замон учун ичининглар, — деди ва Катя томон ўтирилиб юйшиб ўйди: — Замон яхши-да, айланай!

ган жувонни юборибида» деб ўйлади. Дарҳақиқат жувон

унинг ёнига келди, кўриши.

— Сиз Содиконконнига бувалири буласизми?

— Ҳа, нимайди, айланай, тинчлики? Сиз мени наёқдан биласиз?

— Туғри, мен сизни... танимайман... лекин, — у қўлидаги қоғозга қаради. Жувоннинг кўлида аллақандай қоғоз борлиги. Нусрат хола энди мурдур. — Мен телеграфда ишлайман, Сизнинг келалётганингиз, ҳаидаги телеграммани Содик Обидо.

— Унинг ўтириб ўйла бўлди. — Мен телеграфда ишлайдиган чинчингизнига.

— Ҳа, қайдида! — тамирининг тарвози тўлтигидан тушди. — Ташнига чишини.

— Ойи, неварантси олдида жудалам цолиб кетманд, биз жутамиш!

Поеzd йўлга тушди. Нусрат хола вагон сўнисидан ташарини шундай кўлиб жеди. Жаёлга толди. Куз олдида ҳамиши кулиб турадиган Содиконкон. Мана у Мирзаҷӯлдувни воқсалада бувиси. Иккита чишини. Куз ёйла бола бечорланни...

— Ҳа, қайдида! — тамирининг тарвози тўлтигидан тушди.

